

dom og Dumhed, saa er der ét, som er endnu langt, langt tungere, og det er:

ikke at være med!

U. Birkedal.

I det norske Kvindeblad „Nylænde“ af 1. September læses følgende:

„Videnskaben“ gør sig latterlig.

Vi læser i „Verdens Gang“, 16. August:

»Konnets bestemmelse«.

Telegram til „Verdens Gang“.

Berlin, 15. august. Den bekendte professor Schenk fra Wien holdt idag i den internationale zoologkongress foredrag angaaende forudbestemmelse af menneskefosterets køn. Overfor kongressens mange videnskabsmænd overbragte et stort antal damer, gik forfatteren udførlig ind paa sit emne og opretholdt sin læse, idet han redegjorde for talrige eksperimenter med dyr, hvilke eksperimenter beviste rigtigheden af hans teorier (!), ligesom han nævnte 39 tilfælde med mennesker (Hvad slags mennesker kan dette have været? Formodentlig australnegere) og af disse havde kun to slaaet fejl. (Wer es glaubt bezahlet ein Thaler).

Efter Foredraget fulgte en livlig diskussion, hvorunder blev foreslaaet at foretage et stort antal eksperimenter med høierestaaende dyr for at faa Sagen bragt paa det rene.

???

Disse uheldige udslag af den mandlige hjernemekanik er nu saa meningsløse, saa smagløse, — saa sindsforvirrede, at de kun kan mødes med latter. Der gives foreteelser, som er saa vanskelige, at de kun kan vække væmmelse, og de kan kun tilbagevises med spott.

Et latter-kr fra kvinder vilde her være det rette middel til at vække sund sands og menneskeforstand mod dette „videnskabelige“ hjernesind.

Vi sad her tre Kvinder sammen, og jeg foretog, efter ovenstaaende telegram, dette utrolige galimatias — og vi sendte klingende latter salver ud over engene, agrene — mod skoven — mod den straalende aftenhimmel i vest!

Saa! landsmandinder i by og bygd gør ligesaa!

Send klingende latter, salver af latter — atter og atter ud over engene, agrene, skoven, ud mod luften den himmelblaa?

Heldigvis (er vi*) at dette „videnskabelige“ paafund blev mødt med skarp kritik af fremragende videnskabsmænd i kongressen. Nei, heldigvis — endnu er ikke den sunde fornuft afgaaet ved døden — for da vilde jo alle de gale fra samme øjeblik blive normale.

En anden gang mer om denne slags „videnskab“ — med gaaseøjne.

Askehaug, 18. August 1901.

Aasta Hansteen.

Ved at læse ovenstaaende var det mig umuligt andet end straks at tage Pennen for at sige: »Lad være at le af, hvad I ikke forstaaer. Det er galt nok at sidde ganske alene og trække paa Smilebaandet ad sine Dumheder, men værre er det oven i Købet at kalde et helt Kor sammen for at begaa Dumheder i Flok og bekendtgøre dem med klingende Latter salver baade over »Engene«, »Agrene«, »Skoven«, ja end ikke spare den »himmeblaa« Luft. Det er dog temmeligt naiv, ondskafulde Mænd vilde kalde det feminint, aldrig at holde noget hemmeligt, men straks trompete det ud over det ganske Land.

Saalænge Kvinden ikke er optaaet som

*) »Norske Intelligenssedler« og »Aftenposten«.

videnskabelig Opdager, eller har deltaget i videnskabelige Undersøgelser, er det dumt af hende at tage Parti for eller imod Theorier, som hun næppe kan bedømme. Hvilke Opdagelser har ikke fra første Færd været udsat for Bornethed og Grin; husk Columbus, Tyge Brahe, Robert Fulton, Darwin o. m. a. Deres store Opdagelser og videnskabelige Grauskninger har været Genstand for Haan og Latter. Og ofte har Theorier, der straks blev modtagne med største Mistillid og Skepsis, senere vist sig at være fuldstændig holdbare.

Hvorfor ikke rolig afvente om Videnskaben her kan gøre en Opdagelse, i Stedet for at komme med pjanket Latter som Indlæg i Sager, vi ikke forstaa os paa. Kvinden har haft svært nok ved at erobre sig Plads som Mandens aandelige Jævnbyrdige. — Skal hun nu være saa taabelig selv at give ham Vaaben i Hænde til at drive hende fra det Parnas, hvortil hun efter mange Aars Kamp har tiltvunget sig Adgang? Jeg kan lige saa lidt som de fleste andre bedømme Schencks Theori — maaske den vil lede til en stor Opdagelse, maaske ikke, men jeg raader hver den Kvinde, der kalder sig en virkelig Kvindesagsven, til at tage Afstand fra den Flok imellem os, der ler af, hvad den ikke forstaaer sig paa, thi saa flytter vi os tilbage i Udvikling, ganske helt til den Tid, hvor man troede, at Luften var himmelblaa.

Lad os vogte os for at se Videnskab med »Gaaseøjne«.

V. S.

Nordens Kvindeforbund.

Adresserne paa følgende norske og svenske Damer, der søger Korrespondance i Danmark, foreligger paa Bladets Redaktion.

Norske:

Dagny Iversen, (ugift), ønsker Korrespondance med en ung, dansk Dame.

Sofie Hægh, 18 Aar, Guvernante, (ugift).

Karen Knudsen, 22 Aar, Telefonistinde, (ugift).

Anny Melland, (ugift), korresponderer helst med en Forretningsdame, (Boghandel) og ung.

Martha Karlsen, (ugift), Rigstelefon-Bestyrerinde.

Alvhild Ellingsen, 20 Aar, Telegrafistinde, (ugift). Datter af Handelsfuldmægtig i et større Nordlandsfirma. Ønsker Korrespondent paa 20—22 Aar.

Svenske:

Maria de Verdier, (ugift). Ønsker Korrespondance med en Dame paa 20—30 Aar.

Lista Andersen, 20 Aar, (ugift), Datter af Godsejer. Interessse især for Litteratur.

Ester Baalack, 23 Aar, (ugift). Ønsker Korrespondent paa 23—24 Aar.

Sophie Sandwall, (ugift), Seminarlærerinde. Interesser: Ikke blot Lærerinders, men tillige andre, som kan gøre Fordring paa at kaldes Kvinders.

Andrea Hedberg, 19 Aar, Datter af Forlægger og Bankdirektør. Inter-

esser: Sygepleje, Kunst, Litteratur. Korrespondenten behøver ikke at være Sygeplejerske.

Ebba Lundin, 26 Aar, gift med Landbruger. Ønsker Korrespondance med en Frue fra Landet.

Lilli Fabritius, 52 Aar, gift med Hofretsraad. Ønsker Korrespondance med en Københavnerinde paa 40—45 Aar. Har sysselsat sig t. Eks med Musik, Malerkunst, Sløjd, Opdragelse, Litteratur, Rejser, Filantropi m. m.

Kirsten Haslund, 20 Aar, (ugift). Skal i Vinter gennemgaa Jordemoderskolen. Ønsker jævnaldrende Korrespondent (gerne en ung Frue) fra Aarhus. Interesse: Husholdning og Litteratur.

Andrea Aas, (ugift), ønsker at korrespondere med en ung, dansk Dame.

Ind- og Udland.

En Japaneserinde, Frk Tsuda, der i 10 Aar har opholdt sig i Amerika for at studere de kvindelige Uddannelsesanstalter der, er nylig vendt hjem og har nu i Tokio aabnet en kvindelig Højskole, hvis Medlemmer skal have Ret til at indstille sig til den Eksamen i det engelske Sprog, som Regeringen selv afholder og som er stillet som Betingelse for Ansættelse i offentlige Stillinger.

Selv for Kineserinderne lysner det, om end kun hvad Fodlerne angaar, idet flere Missionskoler har nægtet at modtage Pige-børn med kunstig forkøblede Fødder. Denne Holdning fra Missionskøbskabets Side har ført til, at der er dannet Selskaber med det Maal at modvirke den gamle kinesiske Uskik, og det glædelige er, at de finder stor Tilslutning.

Hvor ubetydelig Tingen end ved første Øjekast kan synes, skal det dog nok vise sig, at der ved denne Foranstaltning er skudt en ret anselig Breche i den kinesiske Mur. Ogsaa herhjemme findes kinesiske Mure gammel Slendrian, Autoritetstro, Mangelfuld, Uvidenhed, tyk Uvidenhed paa tankfulde Punkter, som aldrig kommer indenfor vor Tanke, og som derfor ikke generer os; Modet, anni, Uselvstændighed i Tanke o. s. v., o. s. v. — Mure, som enhver tæn-kende Kvinde bør gaa løs paa.

I Moskow har man opdaget at Kvinder skal være særlig skikkede til at virke som Agenter for Brandforsikringsselskaber

Parlamentet i Ny-Sydwaales har vedtaget Loven om Stemmeret for Kvinder.

Det øktriske Institut i Massachusetts har nylig udstedt Diplomer til seks Kvinder. I det hele har mere end halvtredsindstyve Kvinder nu gennemgaaet det fuldstændige Kursus ved Institutet.

Kvindernes Valgret. Ved et Møde paa Odder Højskole den 1. Oktbr. holdt Normanden Ulmann et Foredrag om de norske Kvinders Valgret. Hr. Ulmann udtalte bl. a.: »I Kristiania har Højre, Venstre, Socialdemokrater og Afhaalsfolk med lige stor Iver arbejdet for at vinde Kvinderne, indbyder dem til Prøvevalg og anmoder dem om selv at bestemme, hvilke Kvinder, der skal opstilles, foreslaar, at der skal opføres mange Kvinder paa Listerne o. s. v. De vil altsaa se, at Mændene frier af al Kraft, og at Kvinderne ved Lovens Gennemførelse med et Slag er bleven en Magt — en Magt, der skal regnes med. Og det er udenfor al Tvivl, at det i Byerne strax vil have Betydning for det man hidtil har lukket Øjne og Øren for, nemlig Sædeligheds-sagen, Drikkeriet, Barmhjertigheden i Fattigsager o. s. v.

Kvinderne — de fleste, og kan, om de vil, beherske Valgene. Dette medfører man allerede tager Hensyn til dem og deres Opfattelse af Samfundsforholdene.

— Jeg forstaaer ikke andet, end at den kvindelige kommunale Stemmeret har virket idel godt, og det vil nu vise sig, om vi, der har kæmpet for denne Sag, faar Ret naar vi har udtalt: »Kvindernes Stemmeret vil give mere Moral i vore offentlige Anliggender.« (Efter Odder Dagblads Ref.)

Schweitz. Titten »Frue« for ugifte Mødre. 1600 Fruer i Schweiz har undertegnet en Petition til Forbundsraadet om at Titten »Frue« maatte tillægges alle de ugifte Mødre, som selv ernærede og opdrog deres Børn. 34 Kvindeforeninger gav desuden Petitionen deres Tilslutning.

Kina. En Piges Fødsel hilses ikke just med nogen overordentlig Glæde i dette Land. En Husmoder spurgte sin Kok, om hans Kone havde faaet det Barn, hun ventede sig. Med en fortrydelig og sørgmodig Hovedrysten, som lod belygte det værste, svarede han: »Hun har intet Barn faaet; hun har faaet en Pige!«

I bedste Tilfælde anses det som mest vellykket, naar Pigen kommer først til Verden og Drengen bagefter; thi de Erfaringer den uøvede Moder gør med Pige-barnet, kommer saa direkte Drengen tilgode, og denne spares for de Lidelser, Pige-barnet maa gennemgaa, paa Grund af sin Moders Uvidenhed.

England. En god Valghistorie. I England er det almindeligt, at Damer gaar omkring i Arbejdernes Hjem for at samle Stemmer til deres Yndlingskandidater til til Parlamentet. De konservative Damer har saaledes en Forening, som kaldes »the Primrose«, og de bærer en Primula som Emblem. En af disse Damer besøgte en Mrs. Smith og bad om hendes Mands Stemme. Mrs. Smith beklagede meget, at hendes Mand vist havde i Sinde at stemme paa den liberale Kandidat. »Ærlig talt«, sagde den gode Kone, da Primrosedamen klemte hende haardt for Mandens Mands, »ærlig talt, saa har man lovet ham et Sæt nye Klæder, hvis han stemmer paa den liberale Side«. Primrosedamen, som øjeblikkelig vejrede politisk Valgtryk, ønskede indtrængende at vide hvem det var, der havde købt Mandens Stemme paa denne Maade. Hun tilbød 1/2 £ for Oplysningen, og endte med at byde et helt £. Tilslidst gav Mrs. Smith sig, tog mod Pengene og sagde: »Hvis de endelig vil vide det Frue, saa er det mig som sagde til ham, at hvis han vilde stemme paa den radikale Kandidat, saa vilde jeg give ham et Sæt nye Klæder, og jeg siger dem saa mange Tak for, at De har hjulpet mig til at betale for det.

Fra Uge til Uge.

Dansk Kvindesamfunds Klubaften. Man bedes bemærke at det er den første og tredje Mandagften i hve Maaned at der i vore Lokaler paa Nørregade 33 St. holdes Klubaften, og hvor Medlemmerne have Lov til at medtage Gæster.

Den 4. Novbr. vil Hr. Pastor Nissen fortælle om Arbejdet for at redde forsmittede Børn.

Handel og Vandel.

En kvindelig Forretning, der har forstaaet at forinde engelsk fashion med dansk Soliditet og Frisbillighed, er Frøken Anna Lindgreens Forretning, udelukkende for Dame Underbeklædning. Knabstræde Nr. 4. Hendes Specialitet (Combinations og Reformbenklæder) udvider stadig hendes Kundeseds. Hun startede Forretningen i Marts 1898, og er nu oppe paa Siden af de største i denne Branche. I Modstning til en Del andre Linnedforretninger føres slet ikke indført færdigsyet Linned, selv hvide og couerte Forklæder, der særlig ved Juletid er en stor Artikke forarbejdes herhjemme, saa Sylønnen kommer vore egne Syersker tilgode.

Manden med Træskoene.

Hver Morgen — før Fanden faar Sko paa, som man siger, lyder der udenfor min Dør tunge, taktfaste Træskotrin.

Saa véd jeg — halvt i Søvn — at nu er Klokken 6, og at det er Høkerens Karl, der logerer oppe paa Kvisten, som gaar til sit Arbejde.

Og hver Aften Klokken 10 hører vi, om vi da er hjemme, samme Lyd — nu nedenfra og opad — de tunge Trin: Høkerkarlen, der vender hjem fra sit Dagværk.

I Løbet af Dagen kan det ogsaa hænde, at vi ser et Glimt af en med et mægtigt, slaget Svin belasted, kraftig Skikkelse, et bøjet, brunkrøllet Hoved, hvis Ansigt skjules af Dyrets Krop — saa kan det hænde, at min lille Datter siger: »Det er vores Mand der ovenpaa.« »Er det, Tulle?«

Naa — en Søndag Formiddag kommer vi ned i Gadedøren og ser det uvante Syn af et livligt Røre i vor

stille Gade: mange Mennesker, en Række Char-à-bancs holdende udenfor Nabohuset.

Pyntede Mennesker stiger op i dem, — nogle har Musikinstrumenter, nogle Faner.

Der er over ti Vogne, tæller vi, og der er nydelige unge Piger i friske, brusende, lyse Kjoler; det hele tager sig ret festligt ud i den blaa Sommerluft — og mens jeg knapper min Handske, spørger jeg en Herre, der ligesom jeg staar i Gadedøren og nyder Skuet, om det mon er en Forener og hvilken, hvorom Herren — en af Husets Beboere, tænker jeg, da ogsaa han staar og knapper Handsker — en fin, soigneret ung Mand for Resten — giver mig Underretning.

Det er en Forening, det er den og den, — og den afholder sin aarlige Skovtur.

Han ved oven i Købet, hvorhen Turen gaar og fortæller mig det. Jeg bøjer takkende Hovedet, han tager meget nydelig sin Hat af og skraar over Gaden.

Et høfligt og net ungt Menneske!

Naar man lever saa stille, som vi, kender man ikke stort til Husets Beboere; men han bor vel i Pensionatet paa 1ste Sal.

Min Datter og jeg spaserer nu ned ad Gaden.

»Mor, véd Du hvem den fine Herre var, som Du talte med?«

»Næ — véd Du det?«

»Det var Spækhøkerens Karl, Mor, ham med Træskoene Kl. 6.«

»Er Du vis paa det?«

»Ja, det er jeg« — min unge Datter har Falkeøjne — »han er rigtig pæn, naar han kommer i Tøjet, Mor, saa ligner han en rigtig Herre og lugter saamænd hverken af Fedt eller af Svin. Du troede ogsaa, at det var en Herre!«

Ganske rigtig — ja — men, fortsætter jeg i mit stille Sind, havde jeg nu vidst, at det var Spækhøkerens Karl — med Træskoene — Kl. 6 — ja, vi Mennesker er vel ikke bedre, end at jeg saa havde syntes, at han lugtede baade af Fedt og af Svin.

Vilhelmine Gjel-Korch.

Spørgsmaal og Svar.

Enhver af vore Læserinder har Ret til under denne Rubrik at fremsætte Spørgsmaal vedrørende huslige eller andre Emner til Besvarelse af Læsekredsen.

De af Bladets Læsere, der er i Standertil, bedes om til gensidig Nytte at besvare indsendte Spørgsmaal. Svarene indsendes til Redaktionen Nørregade 33, Stuen, og Nummeret paa de Spørgsmaal, de angaar, maa være tydelig angivet.

Nr. 7. Hvorledes skal jeg vaske et middelstort Gulvtæppe, det er for dyrt at lade det kemisk rense? Elna.

Nr. 8. Jeg har faaet en hel del smukke Potteplanter, hvorledes skal jeg bære mig ad med at bevare dem, naar Bakkelovnsfyringen begynder? Der er blandt andet en Fonikspalme, et Figentræ, en Aspergesplante og et Par store Aralier. O.

Nr. 9. Kan nogen af Bladets Læsere give mig en Opskrift paa en god og forfriskende Eau de Cologne, der ikke indeholder Patchouli? Connie.

Nr. 10. Hvor mange Kvinder have i de sidste Aar taget Studentereksamen, og hvor mange er blevne Kandidater?

Fra en af Landkredsene.